

על מרבץ מתוח ירביצני,

בעיות רגליים גורמות למזקים משמעותיים בפרות. נטען שעמידה ממושכת על בטון רטוב, עקב צינוני קיץ או בגלל שיכון פרות בתאי רביצה, פוגעת בבריאות הטלפיים והרגליים. אורי ברזק מקבוצ גבע, מדווח שמשטחי גומי עשויים לתרום לפתרון הבעיה.

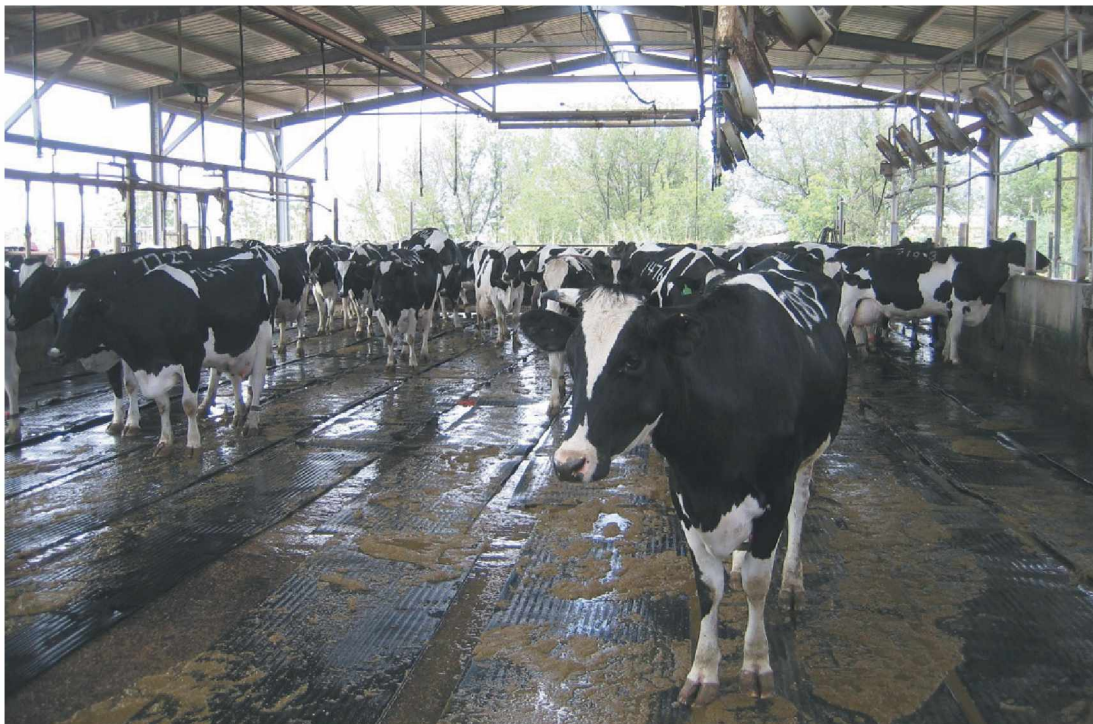
ברפת, על-ידי חיפוי חצר ההמתנה בשטיחי גומי. זאת בהנחה, שהרטיבות עם נוקשותו של הבטון, מרככות את הטלף והופכות אותו לפגיע מאוד בסוף הקיץ. אז עוד חשבתי שברפת, אם יש בעיה, חושבים קצת, מוצאים פתרון יצירתי, מיישמים אותו והבעיה נעלמת.

הפרות מאוד אהבות לעמוד על שטיחי גומי: על הגומי נגמרו פסיקות הרגליים

ראשית, עשינו סיורים במחצבות שונות באזור ולמדנו שאמנם מסועי-גומי רבים זרוקים בהן, כאבן שאין לה הופכין, אבל המרקם שלהם חלקלק וכמו כן, אין אישור

חד ממוראות הקיץ ברפת הוא הצליעות. רפתן אשר מצנן את פרותיו 'לפי הספר', מעמיד אותן על רגליהן שעות ארוכות ביום, מוליך אותן למקלחות, קושר אותן באבוס, שולח אותן רגע לנוח ושוב מקים אותן. תופעת לוואי לממשק זה, באה לידי ביטוי, לקראת ספטמבר - אוקטובר, כשפרות רבות מתחילות לצלוע, ידי הרופא מלאות בעבודת טילוף ומקררנו מתמלאים באנטיביוטיקה נגד פנריציום.

שנת 2000 ברפת גבע הצטיינה בארבע - חמש פרות צולעות, בכל שבוע, במהלך חודשי הסתיו. הייתי אחראי בריאות, כששמעתי הרצאה של עזרא שושני על חיפוי גומי למדרכים ברפתות אמריקאיות. הרצאה זו נפלה על אוזניים כרויות ועם כניסתי לריכוז הענף כחודשיים לאחר מכן, החלטתי לפתור אחת ולתמיד, את בעיית הצליעות

שטיחים בחצר ההמתנה

על שטיחי גומי ינהלני

אורי ברזק - רפת גבע

שוכבות במכון, היו כלא היו. היום אנחנו רואים דרישות בחצר המתנה, דבר שקודם לכן היה נדיר מאוד ולרוב נגמר בנזק לדורשת.

2. לא די בפריסת שטיחים על רצפת הבטון, הרטיבות והזבל גורמים לשטיחים להחליק במורד ולהתקפל. לכן:

א. חשוב ורצוי להשתמש בשטיחים רחבים עד כמה שאפשר.

ב. אסור לפרוס את השטיחים בעקלתון, אלא בקווים ישרים בלבד.

ג. שטיח העשוי מגומי אמיתי קל לחיתוך ולעיצוב בעזרת סכין יפנית, הוא רך יותר מכל חומר סינטטי אחר ואין בו כמעט תהליכי בלייה לאורך שנים.

ד. יש להמשיך ולפתח את המוצר יחד עם פתרונות תאחיזה לבטון. אנחנו השתמשנו בברגי נירוסטה מעוגנים לרצפה. שטיחים כאלה אשר ישמשו למדרכי האכילה ברפתות תאי-הרביצה, צריכים להיות בלי זיזים כדי שדוחפי הזבל יעברו בקלות על פניהם. בחצר ההמתנה חשוב לשמור על רווח בין שטיח לשטיח של 5-10 ס"מ, בכיוון זרימת המים. תעלות אלה מוליכות את המים עם הזבל אל בור ההפרדה ומותירות את השטיחים, נקיים מגופים זרים.

3. שטיחים אינם פתרון בלעדי נגד צליעות: הרפתן אינו פטור משמירת המרביצים ושבילי ההולכה נקיים, הוא אינו פטור משמירה על פרותיו מחמצת (אצידוזיס), הוא אינו פטור מטבילת רגליים סדירה, במיוחד בתקופת הקיץ, וכמובן אינו פטור מטילוף סדיר וזהיר של הפרות.

4. הבחינה הכלכלית של שטיחים בחצר ההמתנה: עלות השקעה כזו כ-40-50 אלף ₪, תלוי כמובן בשטח החצר ואורך עמדת החליבה במכון. חישוב החזר ההשקעה צריך לבוא מחיסכון בהוצאת פרות כפויה, אחרי נפילתן במכון. ישאל עצמו הרפתן כמה פרות כאלה יוצאות לו בשנה ויחשב את תקופת החזר ההשקעה. בגבע החזירה עצמה השקעה זו, תוך שלוש-ארבע שנים. ■

מכון חליבה בשטיפה

פרות במכון החליבה

לקחת את החומר לרפתות. מאכן חיפשנו חומר חדש והגענו למפעל ישראלי כחול-לבן המייצר מסועי גומי כאלה. לשמחתנו נענה בעל המפעל לאתגר שהצבנו לו: לייצר שטיחי גומי לא חלקים, לפריסה על מדרכי פרות, למניעת צליעות 'כמו באמריקה'. לא עבר זמן רב ושמונה גילי גומי כבדים נפרקו בכניסה לחצר ההמתנה, נפרשו כשטיחים אדומים בפני

הוד מעלתן, הריבות היוורות אל הרחצה. מאז עברו שלוש שנים. ועמן ניתן גם לסכם כמה מסקנות ביניים:

1. הפרות מאוד אוהבות לעמוד על שטיחי גומי: על הגומי נגמרו פסיקות הרגליים, חדלו האירועים של מבכירה הנופלת והורסת את העטין שלה - יום אחרי ההמלטה הראשונה, מבצעי חילוץ פרות

בברכת קיץ נעים וקל